

miejsce stałego pobytu na obszar celny Unii Europejskiej, co podlega weryfikacji przez sąd krajowy. Pojazd samochodowy używany nieodpłatnie przez członka rodziny owego importera, a więc przez osobę wspólnie z nim zamieszkującą i gospodarującą lub pozostającą głównie na jego utrzymaniu — co podlega weryfikacji przez sąd krajowy — uznaje się za przeznaczony do zaspokojenia potrzeb gospodarstwa domowego importera i owo użycie nie skutkuje utratą uprawnień do zwolnienia.

(¹) Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Sul — Portugalia) — Portugal Telecom SGPS, SA przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-496/11) (¹)

(VAT — Szósta dyrektywa — Artykuł 17 ust. 2 i art. 19 — Odliczenia — Podatek podlegający zapłacie lub zapłacony za usługi nabyte przez spółkę holdingową — Usługi pozostające w bezpośrednim, ścisłym i niewątpliwym związku z transakcjami podlegającymi opodatkowaniu)

(2012/C 331/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Central Administrativo Sul

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Portugal Telecom SGPS, SA

Strona pozwana: Fazenda Pública

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Central Administrativo Sul — Wykładnia art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s.1) — Odliczenia — Podatek podlegający zapłacie lub zapłacony od usług nabywanych przez holding — Usługi pozostające w bezpośrednim, ścisłym i bezspornym związku z transakcjami podlegającymi opodatkowaniu

Sentencja

Artykuł 17 ust. 2 i 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku, powinien być interpretowany w ten sposób, że spółka holdingowa taka jak w postępowaniu przed sądem krajowym, która pomocniczo względem swojej podstawowej działalności zarządzania akcjami i udziałami w spółkach, w których posiada cały kapitał zakładowy lub

jego część, nabywa towary i usługi, które następnie fakturuje na rzeczzone spółki, jest upoważniona do odliczenia zapłaconego naliczonego podatku od wartości dodanej, pod warunkiem że transakcje gospodarcze powodujące naliczenie podatku pozostają w bezpośrednim związku z transakcjami gospodarczymi dającymi prawo do odliczenia. Jeżeli rzeczzone towary i usługi są wykorzystywane przez spółki holdingowe w celu dokonywania jednocześnie transakcji gospodarczych dających prawo do odliczenia i transakcji gospodarczych niedających prawa do odliczenia, odliczenie jest dopuszczalne jedynie w części podatku od wartości dodanej, który jest proporcjonalny do kwoty przypadającej na pierwsze transakcje, i krajowy organ podatkowy może przewidzieć jedną z metod ustalania prawa do odliczenia wymienionych w rzeczonym art. 17 ust. 5. Jeżeli rzeczzone towary i usługi są jednocześnie wykorzystywane do działalności gospodarczej i działalności niegospodarczej, art. 17 ust. 5 szóstej dyrektywy 77/388 nie znajduje zastosowania, a metody odliczenia i podziału są określane przez państwa członkowskie, które przy wykonywaniu tego prawa powinny uwzględniać cel i systematykę szóstej dyrektywy 77/388 i w tym celu przewidzieć metodę obliczania rzeczywiście odzwierciedlającą część wydatków faktycznie przypadających odpowiednio na każdy z tych dwóch rodzajów działalności.

(¹) Dz.U. C 362 z 10.12.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Lowlands Design Holding BV przeciwko Minister van Financiën

(Sprawa C-524/11) (¹)

(Wspólna taryfa celna — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa — Śpiworki dla niemowląt i małych dzieci — Podpozycje 6209 20 00 lub 6211 42 90)

(2012/C 331/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lowlands Design Holding BV

Strona pozwana: Minister van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1) i rozporządzenia Komisji (WE) nr 651/2007 z dnia 8 czerwca 2007 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej (Dz.U. L 153, s. 3) — Śpiworki dla niemowląt i małych dzieci

Sentencja

Nomenklaturę scaloną, zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r., należy interpretować w ten sposób, że śpiworki takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym powinny być klasyfikowane do podpozycji 6209 20 00 jako „odzież i dodatki odzieżowe dla niemowląt, z bawełny”, jeżeli ze względu na ich rozmiary są one odpowiednie dla dzieci o wysokości ciała nieprzekraczającej 86 cm. Jeśli jest inaczej, produkty te należy klasyfikować do podpozycji 6211 42 90 jako „pozostałą odzież damską lub dziewczęcą, z bawełny”.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Austria) w dniu 1 sierpnia 2012 r. — Corinna Prinz-Stremitzer, Susanne Sokoll-Seebacher

(Sprawa C-367/12)

(2012/C 331/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Corinna Prinz-Stremitzer, Susanne Sokoll-Seebacher

Pozostali uczestnicy postępowania: Tanja Lang, Susanna Zehetner

Pytania prejudycjalne

1) Czy obowiązek działania zgodnie z prawem wynikający z art. 16 europejskiej karty praw podstawowych lub obowiązek przejrzystości wynikający z art. 49 TFUE sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporny w postępowaniach przed sądem krajowym przepis § 10 ust. 2 pkt 3 Apothekengesetz (ustawy o aptekach, zwanej dalej „ApG”), który nie reguluje przynajmniej w podstawowym zakresie już w ustawie kryterium zapotrzebowania na założenie nowej apteki publicznej, lecz pozostawia konkretyzację właściwych elementów jego treści krajowej judykaturze, z tego względu, że nie można w związku z tym wykluczyć, że określone krajowe podmioty oraz podmioty te łącznie uzyskują w stosunku do obywateli innych państw członkowskich znaczną korzyść konkurencyjną?

2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy art. 49 TFUE sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu takiemu jak § 10 ust. 2 pkt 3 ApG, które ustanawia dla zasadniczego kryterium oceny zapotrzebowania sztywny limit 5 500 osób, w odniesieniu do którego w ustawie nie jest przewidziana jakkolwiek możliwość odstępstwa od tej podstawowej zasady, z tego względu, że w związku z tym de facto nie wydaje się (w sposób automatyczny) zagwarantowane spójne osiągnięcie celu w rozumieniu pkt 98 — 101 wyroku Trybunału z dnia 1 czerwca 2010 r. w sprawach połączonych C-570/07 i C-571/07 (¹)?

3) W przypadku także odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: czy art. 49 TFUE lub art. 47 europejskiej karty praw podstawowych sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu takiemu jak § 10 ust. 2 pkt 3 ApG, z którego w następstwie orzecznictwa wyższych sądów krajowych dotyczącego oceny zapotrzebowania wynikają dalsze szczególne kryteria — jak czasowe pierwszeństwo złożenia wniosku, skutek toczącego się postępowania w postaci wyłączenia możliwości składania wniosku dla późniejszych zainteresowanych; dwuletni termin wyłączający możliwość uwzględnienia nowych wniosków w razie uprzedniego odrzucenia wniosku, kryteria dotyczące ustalania „stałych mieszkańców” z jednej strony i „osób napływowych” z drugiej strony oraz dotyczące oddzielenia potencjału klientów w razie nakładania się czterokilometrowego obszaru działania dwóch lub więcej aptek itp., z tego względu, że wskutek tego nie jest możliwe przewidywalne stosowanie tego przepisu w ciągu rozsądnego terminu jako reguły i w związku z tym (zob. wyrok Trybunału z dnia 1 czerwca 2010 r. w sprawach połączonych C-570/07 i C-571/07, pkt 98 — 101 i 114 — 125) można stwierdzić, że nie są one odpowiednie z punktu widzenia konieczności spójności osiągnięcia celu lub nie jest de facto zagwarantowana odpowiednia opieka farmaceutyczna lub istnieje tendencja do dyskryminacji krajowych zainteresowanych w relacjach między nimi oraz między nimi i innymi zainteresowanymi pochodzącymi z innych państw członkowskich?

(¹) Wyrok z dnia 1 czerwca 2010 r. w sprawach połączonych C-570/07 i C-571/07, Zb.Orz. 2010, I-04629

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 22 maja 2012 r. w sprawie T-570/10 Environmental Manufacturing LLP przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione w dniu 8 sierpnia 2012 r. przez Environmental Manufacturing LLP

(Sprawa C-383/12 P)

(2012/C 331/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Environmental Manufacturing LLP (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, M. Atkins, solicitor, K. Shadbolt, trade mark attorney)